31986L0613

SMĚRNICE RADY
ze dne 11. prosince 1986
o uplatňování zásady rovného zacházení pro muže a ženy samostatně výdělečně činné, včetně oblasti zemědělství, a o ochraně v mateřství

(86/613/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([2]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([3]),

vzhledem k tomu, že v usnesení ze dne 12. července 1982 o podpoře rovných příležitostí pro ženy ([4]) Rada schválila obecné cíle obsažené ve sdělení Komise o novém programu činnosti Společenství na podporu rovnosti příležitostí pro ženy (1982 – 1985), a vyjádřila odhodlání zavést vhodná opatření k dosažení těchto cílů;

vzhledem k tomu, že akce 5 výše zmíněného programu se týká provedení zásady rovného zacházení pro ženy samostatně výdělečně činné, včetně oblasti zemědělství;

vzhledem k tomu, že uplatnění zásady stejné odměny mužů a žen za práci uvedené v článku 119 Smlouvy je nedílnou součástí vytvoření a fungování společného trhu;

vzhledem k tomu, že v oblasti odměňování přijala Rada dne 10. února 1975 směrnici 75/117/EHS o sbližování právních předpisů členských států týkajících se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy ([5]);

vzhledem k tomu, že pokud jde o jiná hlediska rovného zacházení pro muže a ženy, přijala Rada dne 9. února 1976 směrnici 76/207/EHS o zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, pokud jde o přístup k zaměstnání, odbornému vzdělávání a postupu v zaměstnání a o pracovní podmínky ([6]), a dne 19. prosince 1978 směrnici 79/7/EHS o postupném zavedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy v oblasti sociálního zabezpečení ([7]);

vzhledem k tomu, že pokud jde o osoby samostatně výdělečně činné a jejich manžele nebo manželky, kteří se účastní této činnosti, je vhodné zavádět zásadu rovného zacházení prostřednictvím přesných opatření, která odpovídají zvláštnímu postavení těchto osob;

vzhledem k tomu, že mezi členskými státy přetrvávají v této oblasti rozdíly; že je tedy nutné sblížit vnitrostátní předpisy týkající se provádění zásady rovného zacházení;

vzhledem k tomu, že v některých ohledech Smlouva nestanovila požadované zvláštní pravomoci pro jednání;

vzhledem k tomu, že zavedením zásady rovného zacházení nejsou dotčena opatření na ochranu žen v mateřství,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

ODDÍL I

Cíle a oblast působnosti

Článek 1

Cílem této směrnice je v souladu s následujícími ustanoveními zajistit provedení zásady rovného zacházení pro muže a ženy, kteří jsou samostatně výdělečně činní nebo kteří přispívají k výkonu této činnosti, z hledisek, která nejsou zahrnuta do směrnic 76/207/EHS a 79/7/EHS.

([1]) Úř. věst. C 113, 27.4.1984, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 172, 2.7.1984, s. 90.
([3]) Úř. věst. C 343, 24.12.1984, s. 1.
([4]) Úř. věst. C 186, 21.7.1982, s. 3.
([5]) Úř. věst. L 45, 19.2.1975, s. 19.
([6]) Úř. věst. L 39, 14.2.1975, s. 40.
([7]) Úř. věst. L 6, 10.1.1979, s. 24.

Článek 2

Tato směrnice se vztahuje na:

a) samostatně výdělečně činné osoby, tedy všechny osoby, které vykonávají výdělečnou činnost na vlastní účet za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy, včetně soukromých zemědělců a osob vykonávajících svobodná povolání;

b) jejich manžele nebo manželky, kteří nejsou zaměstnanci ani společníky a kteří se za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy obvykle podílejí na činnosti samostatně výdělečně činné osoby a vykonávají stejné nebo pomocné úkoly.

Článek 3

Pro účely této směrnice se zásadou rovného zacházení rozumí vyloučení jakékoli diskriminace na základě pohlaví, buď přímo, nebo nepřímo, zejména s ohledem na manželský nebo rodinný stav.

ODDÍL II

Rovné zacházení pro samostatně výdělečně činné muže a ženy – Postavení manželů nebo manželek bez profesionálního statutu samostatně výdělečně činných osob – Ochrana v těhotenství a mateřství samostatně výdělečně činných osob nebo manželek samostatně výdělečně činných osob

Článek 4

Pokud jde o samostatně výdělečně činné osoby, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby zajistily zrušení všech ustanovení odporujících zásadě rovného zacházení vymezené ve směrnici 76/207/EHS, zejména pokud jde o založení, vybavení nebo rozšíření podniku nebo zahájení nebo rozšíření jakékoli jiné formy samostatně výdělečné činnosti, včetně finančních podmínek.

Článek 5

Aniž jsou dotčeny zvláštní podmínky pro přístup k některým činnostem, které se vztahují stejným způsobem pro obě pohlaví, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby podmínky pro založení společnosti mezi manželi nebyly více omezující než podmínky pro založení společnosti mezi osobami, které nejsou manželi.

Článek 6

Pokud v členském státě existuje příspěvkový systém sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné osoby, přijme tento členský stát nezbytná opatření, aby se manželé uvedení v čl. 2 písm. b), pokud nejsou chráněni v rámci systému sociálního zabezpečení pro samostatně výdělečně činné pracovníky, mohli na dobrovolném a příspěvkovém základě připojit k systému sociálního zabezpečení.

Článek 7

Členské státy se zavazují prošetřit, za jakých podmínek je možné podporovat uznání práce poskytované manželi uvedenými v čl. 2 písm. b), a na základě tohoto výzkumu prošetřit veškeré vhodné podněty směřující k podpoře tohoto uznání.

Článek 8

Členské státy se zavazují zkoumat, zda a za jakých podmínek samostatně výdělečně činné ženy a manželky samostatně výdělečně činných osob mohou, během přerušení své činnosti z důvodu těhotenství nebo mateřství,

— mít přístup ke službám poskytujícím dočasnou náhradu nebo příslušným systémům sociálního zabezpečení na jejich území, nebo

— mít nárok na peněžité dávky v rámci systému sociálního zabezpečení nebo jiného systému veřejné sociální ochrany.

ODDÍL III

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 9

Členské státy zavedou do svých vnitrostátních právních řádů nezbytná opatření, která umožní všem osobám, které se cítí poškozeny v důsledku neuplatnění zásady rovného zacházení v samostatně výdělečné činnosti, domáhat se svých nároků soudní cestou po případném využití jiných příslušných prostředků.

Článek 10

Členské státy zajistí, aby opatření přijatá k provedení této směrnice, jakož i stávající opatření v této oblasti, byla oznámena subjektům zastupujícím samostatně výdělečně činné osoby a střediskům odborného vzdělávání.

Článek 11

Rada přezkoumá tuto směrnici na návrh Komise do 1. července 1993.

Článek 12

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 30. června 1989.

Pokud však členský stát musí za účelem dosažení souladu s článkem 5 upravit své právní předpisy týkající se práv a povinností manželů, je dnem, kdy tento členský stát musí dosáhnout souladu s článkem 5, 30. červen 1991.

2. Členské státy neprodleně uvědomí Komisi o opatřeních přijatých k dosažení souladu s touto směrnicí.

Článek 13

Nejpozději do 30. června 1991 předají členské státy Komisi veškeré údaje, které jí umožní sestavit zprávu o provádění této směrnice, kterou předloží Radě.

Článek 14

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 11. prosince 1986.

Za Radu

předseda

A. CLARKE